

تنگر

سهمه افشین فر

پاراالمپیک وعده‌گاه
امید و عشق بود

روزهای خاطره انگیز پارالمپیک ریو برای پارالمپین‌های کشورمان به پایان رسید. روزهایی که این عزیزان خاطرات خوش طلایی را در اذهان تک تک ما ماندگار کردند. درخشش تیم پرستاره فوتبال هفت نفره کشورمان، دو مدال طلای ساره جوانمردی در رقابت‌های مختلط تانچو و شکستن رکورد جهان که او را به اسطوره‌ای در تاریخ ورزش ایران و تنها ورزشکاری که دو مدال طلا از یک دوره پارالمپیک/المپیک کسب کرده رساند. خلق حماسه سیامند رحمان

وقتی که سایت رسمی کمیته بین‌المللی پارالمپیک به سیامند لقب Legend (افسانه) را داد و نوشت که سیامند رکورد خودش را سه بار شکست و با وزن ۳۱۰ کیلوپی تمام کرد (تقریباً هم‌وزن دو بچه فیل می‌شود) همه و همه صحنه‌های زیبایی را در چشمان جهانیان ترسیم کردند. صحنه‌هایی ناب و دیدنی از تلاش و امید. ورزشکاران دارای معلولیت در روزهای مسابقات خالق جاودانه‌ترین تصاویر بودند. پارالمپیک وعده‌گاه امید و عشق بود، وعده‌گاه بیداری و تلاش و این را همه پارالمپین‌ها ثابت کردند چه آنها که با مدال برگشتند چه آنها که دست خالی آمدند؛ همه و همه برای رسیدن به این نقطه از جان مایه گذاشتند و با کمبودها مبارزه کردند. می‌خواهیم بدانند که همه ما قدر لحظه به لحظه تمام زحمات و تلاش‌هایشان را می‌دانیم. همه می‌دانیم که دست فدراسیون سایر فدراسیون‌ها خالی‌تر است. همه می‌دانیم که این عزیزان با سختی‌ها و کمبودهای زیادی دست و پنجه نرم کرده‌اند و همه می‌دانیم که همه این کمبودها برای دختران ورزشکار دارای معلولیت متأسفانه بیشتر است، همه می‌دانیم که آمار سال‌های ورزشی مناسب برای افراد دارای معلولیت محدود است. همه می‌دانیم پارالمپین‌های دارای معلولیت ما همواره نتایج بهتری از سایر ورزشکاران کسب کرده‌اند و متأسفانه کمتر دیده شده‌اند اما آنها با همه این کمبودها توانسته‌اند چنین بدرخشند، بجاست که به خاطر همه این تلاش‌ها و حداقل برای تمام روزهایی که این ورزشکاران چراغ امید و تلاش را در دل تک‌تک‌مان روشن نگه داشتند بنشینیم و به داستان‌های زندگی تک‌تک‌شان گوش دهیم؛ به داستان‌هایی که هر کدام دنیایی از غم و شادی‌اند. داستان‌هایی از جنس نور و امید که ثابت می‌کند خواستن، توانستن است.

امید است که نتیجه زحمات این ورزشکاران همانند سایر ورزشکاران دیده شود و نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی در بودجه‌بندی و تعریف و تعیین بودجه برای فدراسیون‌های مختلف نگاه ویژه‌ای به فدراسیون جانبازان و معلولان کشورمان داشته باشند تا در پارالمپیک تکیه‌سازمان ما باشیم. شاهد درخشش بیش از پیش ستارگان ما باشیم.

خبریهین
توانش

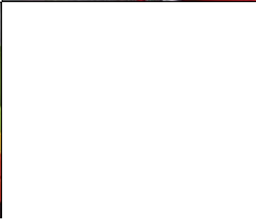
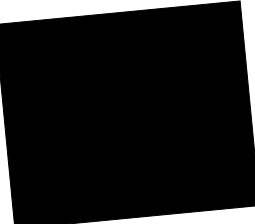
ناه‌بهرنر

.....

«آموزش در تابستان برای دانش آموزان تعطیل نیست». این جمله‌ای است که بارها و بارها از زبان مسئولان وزارت آموزش و پرورش شنیده شده است. این قاعده مستثنی نیستند. طبق آمار سازمان آموزش و پرورش استثنایی در شهر تهران ۷ مدرسه به‌عنوان پایگاه تابستانی دانش آموزان دارای معلولیت در نظر گرفته شده اما متأسفانه از این ۷ پایگاه چهار پایگاه عملاً فعالیتی ندارند و تعطیل هستند. در این گزارش سعی شده به بررسی نوع فعالیت‌های پایگاه‌هایی که مشغول به کار بودند پرداخته شود.

■ یک اتوبوس بدهند مشکل ما حل است

مدرسه «موفق» یکی از پایگاه‌های تابستانه ویژه دانش آموزان دارای معلولیت به والدین معرفی شده است. آقای فکری مدیر مدرسه است. او درباره نوع فعالیت‌های این پایگاه چنین می‌گوید: «در اینجا ما هفته‌ای یک روز صبح‌ها از ساعت ۸ صبح تا ۱۲ ظهر پذیرای دانش‌آموزان کم توان ذهنی هستیم. از آنجایی که این دانش‌آموزان جزو دانش‌آموزان آموزش پذیر محسوب می‌شوند ما در این پایگاه برای بچه‌ها متناسب با نیازهایشان برای کسب مهارت‌های زندگی فردی کلاس‌های مختلفی در نظر گرفته‌ایم. کلاس‌هایی مانند نقاشی، کار با پارچه، معرق، کار با موزاییک، آشپزی و کلاس‌های ورزشی شامل بینگ پنگ، فوتبال گل کوچک، فوتبال دستی و در بحث آموزشی فعالیت‌های کارگروهی: کارهای داوطلبانه، مهارت‌های

«ایران» از فعالیت پایگاه‌های تابستانی آموزش و پرورش استثنایی گزارش می‌دهد

تابستان کسالت‌بار دانش آموزان معلول

بضاعت مالی کافی برخوردار نیستند، خیلی وقت‌ها از بردن بچه‌ها به اردو معذور می‌شویم. البته این را هم بگویم اوایل سال سامانه اتوبوس‌رانی بنیاد جانبازان به ما قول داد که یک دستگاه اتوبوس برای پایگاه بفرستد اما گفتند فقط تا اواخر خرداد می‌توانیم این سرویس را در اختیار شما قرار دهیم در حالی که عملاً فعالیت‌های تابستانه از اواسط خرداد و بعد از پایان امتحانات آخر سال بچه‌ها آغاز می‌شود. همین چند روز پیش برای بردن بچه‌ها به اردوی تفریحی یادبادک پرانی مجبور شدیم یک مینی بوس را کرایه کنیم که ۴۰۰ هزار تومان برآیمان هزینه داشت.»

■ اماکن تفریحی، بچه‌های اوتیسم راره نمی‌دهند!

فاطمه سرهنگی مدیر یکی دیگر از پایگاه‌های تابستانه ویژه دانش آموزان جسمی - حرکتی و اوتیسم است. او هفته‌ای سه روز برای حضور بچه‌ها در مدرسه تدارک دیده است. بچه‌ها در این سه روز از ساعت ۹ صبح تا

یک مقام مسئول در سازمان آموزش و پرورش استثنایی کل هزینه برای اوقات فراغت هر دانش آموز و پرورش استثنایی برای فعالیت‌های تابستانی اختصاص داده هزینه‌ای بالغ بر چیزی بین ۲۰ تا ۲۵ هزار تومان اعلام می‌کند و همین میزان را هم سهم مربیان و کادر پایگاه می‌داند

نظری می‌گویم راحت‌تر چون بچه‌های اوتیسم هستند و توانایی برقراری ارتباط با افراد عادی برایشان مشکل است. اما در بدو ورود مسئولان پارک جلو کاروان ما را گرفتند و گفتند الان ساعت کاری ما نیست. بروید عصر بیایید. هر چند ما گفتیم این بچه‌ها شرایطشان فرق می‌کند و الان راحت‌تر می‌توانند از فضای پارک استفاده کنند گوششان بدهکار نبود. در مورد شهر بازی هم دقیقاً همین اتفاق افتاد و از ورود ما به شهر بازی جلوگیری کردند!»

■ والدین نمی‌خواهند درگیر رفت و آمد فرزندان در تابستان باشند

مدرسه «کوهپایه‌ها» یکی دیگر از پایگاه‌های تابستانه در تهران است که ویژه دانش آموزان کم توان ذهنی است. اشرف معلوم مسئول پایگاه و مدیر مدرسه از اینکه دانش‌آموزان استقبال خوبی از پایگاه نداشتند ناراضی است و می‌گوید که امسال فقط در نفر در پایگاه ثبت‌نام کردند. او دلیل این استقبال کم را عدم توجه والدینشان از راه‌های می‌داند. «والدین برایشان سخت است که در تابستان درگیر رفت و آمد بچه‌هایشان به پایگاه باشند. پایگاه هم که سرویس ندارد و خیلی از این بچه‌ها مجبورند که همراه والدینشان از راه‌های دور به پایگاه بیایند. برای همین والدین ترجیح می‌دهند از آوردن بچه‌ها به این پایگاه صرف نظر کنند و به این ترتیب خیلی از دانش‌آموزان در تابستان خود را نشین می‌شوند. اما این مدیر برای

همین ۶ نفر هم برنامه‌های متنوعی تدارک دیده. هفته‌ای یک روز به مدت ۴ ساعت دانش‌آموزان می‌توانند از کلاس‌های نقاشی، سفال‌سازی، بافت با انگشت و کلاس‌های آموزش کامپیوتر استفاده کنند. یک مربی هم از بیرون آورده‌اند تا بچه‌ها ساعت ورزش را در کنار مربی آموزش ببینند.

■ **خبری از پایگاه‌های تابستانی نیست**
در طول تهیه این گزارش به سراغ مدارسی رفتیم که قرار بود پایگاه‌های ویژه بچه‌های نابینا و کم‌بینا باشد. مدرسی که در فهرست سازمان آموزش و پرورش استثنایی به‌عنوان پایگاه‌های تابستانی به ما معرفی شدند. اما همان یکی دو پایگاه هم تعطیل هستند و عملاً پایگاه تابستانی‌ها برای این دانش‌آموزان وجود ندارد. قضیه را از معاون تشخیص، پیشگیری، پرورشی و تربیت بدنی سازمان آموزش و پرورش استثنایی پیگیر شدیم.

■ **محمدحسن عظیم‌عراقی درباره اینکه چرا امسال هیچ پایگاه تابستانی‌ای برای بچه‌های نابینا و کم‌بینا و همچنین ناشنوا در تهران وجود نداشت گفت:**
«دانش‌آموزان نابینا و کم‌بینا از پایگاه‌ها

عظیم‌عراقی درباره تعداد پایگاه‌های تابستانه در سطح کشور می‌گوید: امسال ۱۶۶ پایگاه برای ۷ هزار دانش‌آموز استثنایی در سطح کشور داشتیم که از این تعداد استان‌های آذربایجان غربی و لرستان با آمار به ترتیب ۹ و ۷ پایگاه بیشترین میزان مراجعه‌کننده را داشتند که این میزان پایگاه نسبت به سال گذشته که ۱۵۴ پایگاه بوده بیشتر شده است. همچنین تعداد دانش‌آموزانی که در شرکت کردند ۵۰۵۶ نفر بوده که نسبت به امسال رشد داشتیم. وی با اشاره به نوع فعالیت‌های سازمان برای دانش‌آموزان معلول سراسر کشور گفت: برگزاری کلاس‌های فرهنگی، ادبی، ورزشی، مهارتی، مذهبی و همچنین برگزاری مسابقات در قالب اردوهای چند روزه از مهم‌ترین محورهای پایگاه‌های تابستانه در استان‌های مختلف کشور بود. وی حضور والدین دانش‌آموزان در کنار فرزندان‌شان از اردوهای چند روزه ورزشی را یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های اردوهای امسال نام برد و در این باره گفت: امسال از والدین دانش‌آموزان به‌عنوان همیار دعوت کردیم که در

اردوهای ورزشی آنان نیز حضور داشته باشند و این خودش تقویت روحیه‌ای بود برای دانش‌آموزان شرکت‌کننده در این اردوها. در مسابقات عترت و نماز که امسال از سوی سازمان برای تمامی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه برگزار شد ۷۷۶ نفر دختر و پسر در مقاطع مختلف تحصیلی شرکت داشتند که در رشته‌های قرآن، حفظ و حفظ مکتوب در شهر مشهد به صورت اردویی به رقابت پرداختند. در مسابقات هنری نیز ۷۸۰ دانش‌آموز دختر و پسر در رشته‌های تئاتر، نمایش آوایی، موسیقی و سرود به رقابت پرداختند. از این گذشته «مسابقات غیر حضوری» را برای دانش‌آموزان مقطع ابتدایی برگزار کردیم به این صورت که با اطلاع‌رسانی از یک سوی پایگاه‌های ویژه فعالیت‌های تابستانی دانش‌آموزان انجام شد، آنها می‌توانستند در رشته‌های مختلف هنری مانند نقاشی، معرق، قالیبافی و غیره برای ما آثارشان را ارسال کنند و از بین آثار ما نفرات برتر را انتخاب می‌کردیم. خوشبختانه استقبال خوبی هم از این طرح به عمل آمد. عظیم‌عراقی با اشاره به برگزاری حدود ۲۷۰۰ دانش‌آموز معلول دختر و پسر در مسابقات ورزشی در سطح کشور از مهم‌ترین رویدادهای تابستانه امسال بود. این را هم بگویم امسال چیزی حدود ۲ میلیارد تومان فعالیت برای برگزاری مسابقات هزینه کردیم.

استقبال نکردند. دلیلش هم این است که یکسری مراسم ویژه نابینان شانه‌روزی است و بچه‌ها در تابستان به شهرهای خودشان می‌روند و در همان شهر هم در پایگاه‌های تابستانه ثبت‌نام می‌کنند. بقیه بچه‌ها هم به خاطر اینکه سرویس برای این پایگاه‌ها در نظر گرفته نشده ترجیح می‌دهند دشواری راه را بر خود هموار نکنند و از رفتن به کلاس‌های تابستانه صرف نظر کنند.» او در پاسخ به اینکه در حال حاضر چه میزان بودجه برای فعالیت این پایگاه‌ها در نظر گرفته شده می‌گوید: هیچ بودجه‌ای در نظر گرفته نشده؛ فقط چیزی به‌عنوان کمک هزینه در اختیار پایگاه قرار می‌دهیم که آن هم میزان اندکی است. در واقع قرار نیست سازمان بودجه‌ای به این پایگاه‌ها اختصاص دهد و تقبل هزینه این کلاس‌ها با خود والدین است. البته بخشی را هم خیرین پرداخت می‌کنند. او یکی دیگر از دلایل تعطیلی پایگاه‌ها را به حدنصاب نرسیدن کلاس‌ها می‌داند و در این باره می‌گوید: پیش‌بینی ما برای هر پایگاه ۲۵ نفر بوده و اگر پایگاهی کمتر از این میزان دانش‌آموز داشته باشد پایگاه خود به خود تعطیل می‌شود.

این مقام مسئول کل هزینه برای اوقات فراغت هر دانش‌آموز را که سازمان آموزش و پرورش استثنایی برای فعالیت‌های تابستانی اختصاص داده هزینه‌ای بالغ بر چیزی بین ۲۰ تا ۲۵ هزار تومان اعلام می‌کند و همین میزان را هم سهم مربیان و کادر پایگاه می‌داند.

آنتن «جام جم» همچنان ساکت است

راضیه کیاری

از مضرات استعمال دخانیات بسیار گفته شده اما شاید شما هم کمتر شنیده باشید سیگار و دخانیات از عوامل اصلی بروز نابینایی است. ۲۲ مهر ماه به عنوان روز جهانی «بینایی» نامگذاری شده است تا دستگاه‌های متولی سلامت و امور بینایی عوامل خطر را در این زمینه شناسایی و در جهت کاهش آنها قدم بردارند. از این رو امسال شعار این روز جهانی با نام «سیگار و خطر بروز نابینایی»، انتخاب شده است. در جلسه هم‌اندیشی‌ای که برای هم‌افزایی آثار مثبت برنامه‌های سلامت بینایی، در محل بیمارستان فارابی با حضور کارشناسان و صاحب‌نظران برگزار شد نظرات جالبی در خصوص تأثیر سیگار بر بینایی مطرح شد که شنیدن غدغه‌های مسئولان سلامت خالی از لطف نیست.

خانم ترابی، کارشناس دفتر پیشگیری از معلولیت‌های سازمان بهزیستی بیش از دیگران نگران هم‌راه نبودن رسانه ملی بود. او می‌گفت: رسانه ملی در فرهنگ‌سازی نقش مهمی دارد و مسئولیت اجتماعی رسانه ملی ایجاد می‌کند در امور عام‌المنفعه وارد عمل شود. ۸ تا ۷ سال پیش نیز رسانه ملی البته با تعرفه‌های پایین تری، حاضر به ایفای نقش اطلاع‌رسانی خود بود اما امروز حتی آن شرایط هم وجود ندارد و ظاهر به دلیل گسترش شبکه‌های تلویزیونی دیگر مجالسی برای اطلاع‌رسانی به مردم نمی‌ماند. ما خدمات خود را گسترش داده‌ایم و برنامه‌هایی برای غربالگری اختلالات بینایی

« برای مبارزه با دخانیات، راهکارهای زیادی وجود دارد اما منافع برخی، مانع اجرای این راهکارها در اجرا می‌شوند.

سود هیچ صنعتی به صنعت سیگار نمی‌رسد حتی سود مواد مخدر کمتر است چون مخاطرات ترویج سیگار کمتر است

فرهنگ‌سراها نیز برای اطلاع‌رسانی برنامه‌های سلامت و ارتباط با مردم آمادگی دارند. در غربالگری‌های سالانه «رسانه» همکار اصلی برنامه‌های سلامت، رسانه می‌تواند را یاری کند به‌عنوان مثال مردم را از آسیب‌های آتش‌بازی در چهارشنبه آخر سال آگاه‌سازی یا خدمات ما را برای استفاده مردم معرفی کند. خانم ترابی ادامه می‌دهد: گاه هزینه‌های فزاینده دیگر هم وارد جنت‌جالی‌های رسانه‌ای می‌شوند. این شاید به دلیل ناآشنایی آنها با حساسیت امر سلامت باشد. ما تلاش می‌کنیم با ارتباط مؤثر با رسانه‌ها و استمرار آن، در روزهای مناسبی تبلیغات و اطلاع‌رسانی متفاوت و از جنس دیگری داشته باشیم تا در نهایت در زمینه پیشگیری از نابینایی و کم‌بینایی فرهنگ‌سازی شکل گیرد. هدف از برگزاری روزهای مناسبی نیز همین است که اهداف پیشگیرانه را عملیاتی کرده و جامعه را با خود همراه کنیم زیرا ما به پستوانه جامعه برنامه‌ریزی می‌کنیم.

■ **عزم جدی برای ممانعت از استعمال سیگار وجود ندارد**

به جرأت می‌گویم من در ممانعت از استعمال سیگار در کشور عزمی جدی نمی‌بینم. در موضوع پیشگیری از استعمال سیگار، سیگار مهم‌ترین چالش منافع سودجویان است. به‌عنوان مثال در سریال شهرزاد، کسی را نمی‌بینید که سیگار نکشد. مثلاً در صحنه‌ای هنرپیشه‌های اصلی در کافه سیگار می‌کشند و صحبت می‌کنند حتی در میز پشت سر آنها در یک گراند هم، آدم‌ها سیگار می‌کشند. همین وضعیت هم در سریال‌های مهران مدیری دیده می‌شود یا در وزارت صنعت، معدن و تجارت وقتی کارمندی با صنعتی که عجز دارد اما منافع آن ۱۲ میلیارد تومان است رو به رو می‌شود این احتمال وجود دارد وارد بازی شود. برای مبارزه با دخانیات، راهکارهای زیادی وجود دارد اما منافع برخی، مانع اجرای این راهکارها در اجرا می‌شوند. پرانی ادامه می‌دهد: این است که می‌بینیم در کشورهای پیشرفته تنها با جلوگیری از نمایش دخانیات در رسانه‌ها، مصرف نصف می‌شود. در این زمینه فساد مشکل اصلی است اما در همه دنیا، مشکل مهم‌تر بحث حاشیه سود دخانیات است. سود هیچ صنعتی به صنعت سیگار نمی‌رسد حتی سود مواد مخدر